

Sygn. akt IV KO 7/21

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **R. M.**

oskarżonego z art. 226 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 lutego 2021 r.,

z inicjatywy Sądu Rejonowego w K.

z dnia 4 stycznia 2021 r., sygn. akt IV K (...),

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia przeciwko R. M., w którym zarzucono mu popełnienie czynu z art. 226 § 1 k.k., polegającego na znieważeniu funkcjonariusza publicznego – Prezesa Sądu Okręgowego w K. sędziego K.F. podczas i w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych.

Właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy Sąd, występując z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, wskazał, że pokrzywdzonym w sprawie jest Prezes Sądu Okręgowego w K., który pozostaje przełożonym wszystkich sędziów okręgu (...), w tym również Sądu Rejonowego w K., co w odbiorze społecznym może stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedstawiona inicjatywa co do przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, okazała się uzasadniona. Instytucja z art. 37 k.p.k. ma przede wszystkim na celu wyeliminowanie sytuacji, w których w przeświadczeniu społecznym mogłoby dojść do przekonania, nawet mylnego, że w sądzie właściwym nie ma warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy, lub w których istnieje niebezpieczeństwo ograniczenia swobody orzekania sędziowskiego.

Nie ulega wątpliwości, że sytuacja, w której jako pokrzywdzony w sprawie, występuje sędzia pełniący funkcję Prezesa Sądu Okręgowego w K., a więc sądu nadrzędnego nad sądem właściwym miejscowo do rozpoznania sprawy, powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w K., co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Pomimo braku oparcia w systemie organizacyjnym sądownictwa powszechnego, w odbiorze społecznym nadzór orzeczniczy sądów wyższych instancji, podobnie jak i wewnętrzny nadzór administracyjny sprawowany przez prezesa sądu okręgowego, jest postrzegany jako nadzór hierarchiczny, czy też służbowy. Stąd też, dla uniknięcia sytuacji mogącej wywoływać negatywną ocenę pracy wymiaru sprawiedliwości, celowym jest przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego, w stosunku do którego sądem wyższego szczebla nie jest Sąd Okręgowy w K.

Nic nie stoi na przeszkodzie, aby tym sądem był Sąd Rejonowy w R. Sąd ten znajduje w obszarze innego Sądu Okręgowego niż Sąd Rejonowy w K.

Z tych zatem względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.